

שְׂאֵלֶיךָ עָלֶיהָ, מֵאֵי שְׁנָיָה דְּפִלְגֵינָא הוּא בְּצַעֲרָא ולכן כולם

שואלים עליו מדוע שונה פלוני שהוא בצער ביום השבת שהוא יום שמחה.

בשעת המנחה הנמצא בצער התענית תפילתו עולה ונקרעים כל גזרי הדין
שנגזרו עליו

וּבְשַׁעֲתָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא אֲתִגְלִי בְּהַאי יוֹמָא ובשעה

שהעתיק הקדוש מתגלה בזה היום של שבת, דהיינו בשעת מנחה שאז

מתגלה ש"ע נהורין דא"א בכדי לבטל את הדינים (מק"מ), **וְאֲשַׁתְּכַח הַאי**

בְּצַעֲרָא, צְלוֹתֶיהָ סְלָקָא וְקִיּוּמָא קַמִּיהָ, בְּדִין אֲתִקְרְעוּ

כָּל גְּזָרֵי דִינִין דְּאֲתִגְזְרוּ עָלֶיהָ ובשעה הזאת אותו האדם נמצא בצער

התענית, ואז תפילתו עולה ועומדת לפניו ואז נקרעים כל גזרי הדין שנגזרו עליו מאחר

שהש"ע נהורין מכניעים את הדינים ועי"כ מתבטלים ממנו כל הגזירות, **וְאֲפִילוּ**

אֶסְתַּכְּמוּ בְּבֵי דִינָא דְּמַלְכָּא עָלֶיהָ לְבִישׁ, פְּלֵא אֲתִקְרַע,

בְּגִין דְּבְשַׁעֲתָא דְּעֵתִיקָא אֲתִגְלִי ואפילו שהסכימו עליו הבית הדין

של המלך שיהיה לו גזר דין רע אז כל אותם הגזירות נקרעות בגלל שבשעה זו מתגלה

העתיק הקדוש, **פָּל חִירוֹ וְכָל חִירוֹ אֲשַׁתְּכַח, בְּגִין דְּאֲתִגְלִי**

בְּהַלּוּלָא דְּמַלְכָּא ואז כל החירות וכל השמחה נמצאים בעולם כי הם מתגלים

בשמחת הייחוד של המלך ולכן מתבטלים מעליו כל הגזירות.

היושב בתענית בשבת קורעים לו גזר דין של שבעים שנה

וְעַל דָּא תְּנִינָן, קוֹרְעִין לוֹ גְזֵר דִּינֵוּ שְׁל שְׁבַעִים שָׁנָה ועל

כך למדנו [לח] שמי שיושב בתענית בשבת קורעים לו גזר דין של שבעים שנה.

מֵאֵן שְׁבַעִין שָׁנָה ומי הוא הבחינה של שבעים שנה. **אַלְא אַף עַל גַּב**

דְּאַסְכְּמוּ עֲלֶיהָ כָּל אֵינוֹן שְׁבַעִין בְּתַרֵּי מְלָכָא, דְּהוּא

אַתְחִזִּי בְּהוּ אלא הכוונה שאפילו שהסכימו עליו כל אותם השבעים הכתרים של

המלך שהם הז"ת דז"א שכל אחד כלול מעשר וביחד הם שבעים ובהם המלך ז"א נראה

ומושרש בהם מאחר שהג"ר שלו הם בתורת תוספת, **כִּלְא אַתְקַרַע. בְּגִין**

דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא נָטִיל (ס"א בטיל ליה וְהַנִּי) **לִיה לְבַר נָשׁ** ואפילו

הכי כל אותו הגזר דין שהסכימו עליו הז"ת נקרע, בגלל שהעתיק הקדוש לוקח את האדם

הזה ומגן עליו ומבטל מעליו את הגזירות, **וְהַנִּי** (דף ק"ה ע"ב) **מְלִי, כִּד מְתַעֲרִי**

עֲלֶיהָ בְּחֶלְמָא בְּלִילִיא דְּשַׁבְּתָא וכל זה דוקא אם התעוררו עליו בחלום

רע בליל שבת שאז מותר לו להתענות תענית חלום אבל להתענות על חלום שאירע בלילה

אחר אסור.

אור הרשב"י

וכתבו התוספות כל היושב בתענית בשבת – פירש ר"ח בתענית חלום וכן איתא במדרש תהלים וכשיושב בתענית חלום בשבת פי' בה"ג שאומר עננו באלהי נצור ואפילו קובע ברכה לעצמו כיון שאינו בתוך י"ח.

[לח] כדאיתא בכרכות דף לא עמוד ב' ואמר רבי אלעזר משום רבי יוסי בן זמרא: כל היושב בתענית בשבת – קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, ואף על פי כן חוזרין ונפרעין ממנו דין עונג שבת. מאי תקנתיה? אמר רב נחמן בר יצחק: ליתבי תעניתא לתעניתא.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

משל למלך שעשה שמחה לבנו ואדם אחד היה עצוב וקושר בשלשלת

לְמַלְכָּא דְעֵבִיד הִלּוּלָא לְבְרִיהּ, וְגִזַּר חֲדָוָה עַל כָּלָא והוא

משל למלך שעשה שמחה לבנו והוא גזר שיהיה שמחה לכולם. **בְּהָאֵי**

יּוֹמָא דְהִלּוּלָא, כָּל עַלְמָא הוּוּ חֲדָאן, וְבַר נֶשׁ חַד הוּוּ

עָצִיב, תְּפִיס בְּקוּלְרָא ובאותו יום השמחה והמשתה כל העולם היו נמצאים

בשמחה ורק אדם אחד היה עצוב מאחר שהוא היה קשור בשלשלת. **אַתָּא מְלָכָא**

לְחֲדוּוֹתָא, חָמָא כָּל עַמָּא חֲדָאן כְּמָה דְאִיהוּ גִזַּר. זְקַף

עֵינָיו, חָמָא הֵהוּא בַר נֶשׁ תְּפִיס בְּקוּלְרָא עָצִיב וכשהגיע

המלך לשמחה הוא ראה את כל העם שמחים כמו שהוא ציוד וכשהוא זקף את עיניו הוא

ראה את אותו האדם הקשור בשלשלת כשהוא עצוב. **אָמַר, וּמָה כָּל בְּנֵי**

עַלְמָא חֲדָאן בְּהִלּוּלָא דְבְרִי, וְדָא תְּפִיס בְּקוּלְרָא. ואמר

המלך מדוע כל בני העולם שמחים בשמחת נישואי בני ואילו זה האדם קשור בשלשלת והוא

עצוב **מִיַּד פְּקִיד וְנִפְקִי לֵיהּ, וְשָׂאֲרוּ לֵיהּ מְקוּלְרִיהּ** ולכן מיד

ציוד המלך שיוציאו אותו ויתירו אותו מהקשר של השלשלת. (ס"א מקטרוי).

הנמשל לאדם שהתענה בשבת ובשעת המנוחה נקרע ומתבטל הדין מעליו

כִּךְ הָאֵי דְשָׂאֲרֵי בְּתַעֲנִיתָא בְּשַׁבְּתָא, כָּל עַלְמָא חֲדָאן,

וְאִיהוּ עָצִיב, וְהָאֵי אַתְּפִס בְּקוּלְרָא וכך הוא הנמשל שזה

האדם השרוי בתענית חלום בשבת כל העולם שמחים ורק הוא עצוב מאחר שהוא נתפס

בְּשַׁעֲתָא דְּעִתִּיקָא • בקשר של שלשלת ע"י החלום שהראו לו מהשמים. בְּשַׁעֲתָא דְּעִתִּיקָא
 קְדִישָׁא אֲתִגְלִיָּא בְּהַאי יוֹמָא, וְאַשְׁתַּכַּח הַאי בַּר נֶשֶׁ
 תָּפִיס בְּקוֹלְרָא, אַף עַל גַּב דְּאַסְפִּימוּ עֲלֵיהּ כָּל אֵינוֹן
 שְׁבַעֲיִן שָׁנִין דְּאַמְרֵן, כִּלְאֵ אֲתִקְרַע, וְלֹא שְׂאֲרֵי עֲלֵיהּ
 דִּינָא ולכן בשעה שהעתיק הקדוש מתגלה בזה היום בשעת המנחה של שבת ואז נמצא

שזה האדם תפוס בשלשלת אז אפילו שהסכימו עליו כל הכוחות של ז"ת דו"א שהם בסוד
 שבעים שנה כי כל אחד כלול מעשר וביחד הם שבעים והם הסכימו עליו גזר דין רע אז כל
 אותו הגזר דין הרע נקרע ומתבטל ואין הדין שורה עוד עליו. בְּיוֹמָא אַחְרָא
 אֵית בֵּיהּ רִשׁוּ לְמִקְרַע לֵיהּ, בְּהַחֲוֹא יוֹמָא, כָּל שְׁכַן
 שִׁבְתָּא כי זה קל וחומר ומה ביום חול המתענה תענית חלום יש בו רשות וכוח לקרוע את
 גזר דינו [ט?] כל שכן בשבת שהוא יום שמחה המלך שיש בכוח תעניתו לקרוע מעליו את

גזר דינו •

אור הרשב"י

ליה: ולא סבר ליה מר להא דרב יהודה, דאמר
 רב יהודה: לוח אדם תעניתו ופורע? – אמר
 להו: תענית חלום הוא, ואמר רבא בר מחסאי
 אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: יפה תענית
 לחלום כאש לנעורת, ואמר רב חסדא: ובו
 ביום, ואמר רב יוסף: אפילו בשבת.

[ט?] כדאיתא בשבת דף יא עמוד א' ואמר רבא
 בר מחסאי אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:
 יפה תענית לחלום כאש לנעורת. אמר רב
 חסדא: ובו ביום. ואמר רב יוסף: אפילו בשבת.
 רב יהושע בריה דרב אידי איקלע לבי רב אשי,
 עבדי ליה עיגלא תילתא. אמרו ליה: למעום מר
 מידו! – אמר להו: בתענית יתיבנא. – אמרו

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000